

Dr. Hamer Germán Gyógytudománya

Először 1992-ben találkoztam Dr. Hamer felfedezéseivel. A kutatásai alapos tanulmányozása után azonosítani tudtam az agy CT-ken a köralakú konfigurációkat, és azok kialakulását, pontosan úgy ahogy ő leírja a *Krebs – Krankheit der Seele* [Rák – a psziché betegsége].

Mindemellett, alaposan átvizsgáltam a betegeim kórtörténetét, arra vonatkozóan, hogy mi okozhatta ezeknek a köralakú konfigurációknak (az ún. Hamer Gócnak) a kialakulását. **Minden egyes esetben a betegek vagy már áttestek egy érzelmi konfliktuson, vagy a jelen pillanatban is folyamatos konfliktus helyzetben voltak, ami súlyos elváltozásokhoz vezetett különböző** szervekben (gyulladás, szervek működőképességének elvesztése, daganatok kialakulása, és pszichológiai tünetek megjelenése). Az is nyilvánvalóvá vált, hogy minnél nyitottabban és szégyen nélkül tudott egy beteg beszélni a konfliktusról, annál eredményesebben lehetett a betegsége gyökerét megtalálni és gyógyítani; de ehhez még később visszatérek.

Dr. Hamer orvosi felfedezéseit folyamatosan próbálják érvényteleníteni, mint egy őrült ember tévhiteit [lásd az alábbi bejegyzést]. Ezért nagyon meglepődtem, amikor olvastam egy cikket a poszttraumás stressz betegségről, amit a **Medical Tribune** című lap **2004 Február 18. 8. számában** tették közzé az alábbi orvosok: Prof. Dr. Alexander Friedmann (Pszichiátriai Egyetem, Bécs, Ausztria)
Prim. Dr. David Vyssoki (Pszichoszociális Központ főorvosa, ESRA, Bécs, Ausztria)
Dr. Maria Steinbauer (Pszichiátriai Egyetemi Klinika, Graz, Ausztria)

Az írók rámutatnak, hogy egy súlyos lelki trauma, amit katasztrófaként él meg az egyén, egy mély kétségbeesés állapotát okozhatja. Abban az esetben, ha az ember nem tud a helyzettel megbirkózni, tehetetlennek és **felkészületlennek** érzi magát. „Ezt a pszichológiai sokkot követően összeomlik az ember világa. Egy meteor becsapódáshoz hasonlíthatjuk ezt az eseményt, ami nem csak egy **mély krátert hagy** a becsapódás helyén, hanem **földrengést** is okoz. Az egész ember egy katasztrófa sújtotta területté válik. **Ezek a pszichológiai traumák nyomot hagynak az agyban, amelyek PET/MRI vizsgálattal kimutathatók**”. A trauma hatására kialakult idegsejtek koncentrációját a limbikus és paralimbikus rendszerben „**félelemstruktúrának**” hívják. Dr. Vyssoki kiemeli a család és a stabil személyes kapcsolatok fontosságát a nehézség megoldásában.

Röviddel ezelőtt az **Austrian Medical Journal 1/2, 2004.01.25-ös számában** megjelent egy cikk a következő címmel: „**Az agyról készült képi felvételek: A lelki megbetegedések láthatóak**”. A cikk kihangsúlyozza, hogy az MRI (Magnetic Resonance Imaging) felvételek segítségével a kutatóknak végre **lehetőségük van megfigyelni a pszichiátriai betegségeket a képi felvételeken**. Különösen a skizofrén betegeknél látható az agy működésének a megváltozása, elsősorban a homloklebenyben és a limbikus rendszerben. Következtetés: a jövőben a kezeléseket szilárd alapokra lehet helyezni. Ez eddig elfogadható.

Ezt követően írtam *Medical Tribune* c. lapnak, hogy felhívjam a figyelmüket arra, hogy a felfedezések, amire a cikkben hivatkoznak, nem újkeletűek, hanem megtalálhatók Dr. Hamer poszt doktorátusi tézisében, amit 20 évvel ezelőtt nyújtott be a Tübingeni egyetemhez. A mai napig nem kaptam választ a levelemre.

Ha összehasonlítjuk Prof. Friedmann és Dr. Hamer írását, a hasonlóság meglepő. A szóhasználat különbözik, de a tartalom pontosan megegyezik.

„Egy nagyon súlyos esemény, ami váratlanul éri az embert, és úgy érzi, hogy teljesen tehetetlen!”
Ennek a hatása aztán igazolhatóan látható az agy különböző területein. Az egyik „földrengésnek” hívja, a másik „köralakú konfigurációknak”. Mi a különbség? Dr. Hamer mellett van, hogy ha lehetőség van rá, teljesen oldjuk meg a konfliktust; Dr. Vyssoki azt javasolja, hogy alakítsunk ki bizonyos védő

mechanizmusokat, amik segítenek a lelki traumák feldolgozásában. Hamer ennél is tovább megy. Leírja, hogy a különböző konfliktusok milyen szervi elváltozásokat okoznak:

Veszteség konfliktusok: petefészkek, herék

Területi konfliktusok: szívbetegségek infarktussal, angina pectoris roham

Rémület/félelem konfliktusok: gége

Halálfélelem konfliktusok: tüdő

Szexuális konfliktusok: méhnyakrák, prosztatata

Folyadék konfliktusok: vesék, magas vérnyomás

Önleértékelés konfliktusok: csont és vesebetegségek

Dr. Hamer írásaiban erről bővebben is lehet olvasni.

Ha valaki időt szentel arra, hogy összevesse a betegek agy CT-jét a történetükkel, hogy milyen lelki traumán estek át, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy Dr. Hamer felfedezése pontos. Ahogy az előbb említettem, a konfliktus megoldása jelentősen megnöveli a gyógyulás esélyét. Azonban sajnos az a tapasztalatom, hogy a betegek gyakran nem tudják megoldani a konfliktus helyzetet, vagy azért mert nem tudják megváltoztatni a helyzetüket, vagy pedig túl sokszor vissza esnek ugyanabba a szituációba és végül meghalnak.

Általában a betegek meg akarnak szabadulni egy daganattól (bárhol is legyen az). Az operáció után sugár kezelés vagy kemoterápia vár rájuk. De annak érdekében, hogy eredményes legyen a gyógyulás, elsősorban az lenne a legfontosabb, hogy kiderítsük, hogy mi okozta a betegséget. Dr. Hamernek az a legnagyobb érdeme, hogy ő azonosítani tudta az okot. Csak a beteg saját maga tudja megoldani a konfliktus helyzetet és ehhez elegendő információra és támogatásra van szüksége (lásd Dr. Vyssoki). Erre azonban általában nem fordítanak időt. Drasztikus, megelőző sugár terápia vagy erős kemoterápia ajánlott, ami nem segít. A betegek meghalnak, mivel a lelkiállapotuk egyszerűen figyelmen kívül volt hagyva. Egy sok éves tapasztalattal rendelkező német onkológus élesen kritizálta ezt a fajta operációt követő kezelést, és tulajdonképpen kétségbe vonta a hatékonyságát. Nemhogy a betegek életét nem hosszabbítják meg ezek a kezeléseik, de még a hátra maradt életük minőségére is rendkívül rossz hatással van. Ez egy elismert orvos véleménye!

A mindennapi orvosi tapasztalatom és a saját családommal való tapasztalatom is újra és újra azt mutatják, hogy sokkal jobb lenne mellőzni ezeket a fásasztó „utó kezeléseket”, inkább egy biztonságos, megnyugtató környezetet kéne a betegnek biztosítani. Az én meglátásom az, hogy Dr. Hamer megnyitotta a lehetőséget arra, hogy elmélyítsük a tudásunkat a betegségek kialakulásának és fejlődésének a megértésében. Természetesen soha semmi nem végleges és teljes, folyamatosan növeljük a tudásunkat.

Ha más orvosok hivatalosan közzé tehetik ugyanazokat a megfigyeléseket, akkor vajon Dr. Hamer munkáját miért nem ismerik el?

Úgy tűnik, hogy addig amíg Dr. Hamer és az ő ellenségei élnek, addig ez az álláspont nem fog megváltozni. Akit egyszer elítélnek, az úgy is marad. Ugyanez történt Dr. Semmelweis Ignáczal az ő élete folyamán is. Csak azután emeltek neki szobrot, és neveztek el róla egy klinikát, miután már senki sem élt a két egyet nem értő tábor tagjai közül. Manapság már csak nagyon kevés orvos tudja, hogy kétségbeesetten egy elmeegógyintézetben halt meg. Ez egy megisméltető dráma az orvostudomány történetében!

Itt egyértelműen arról van szó, hogy kettős mércével bírálják el a helyzetet. Ezt az ellentmondást ki kell hangsúlyozni, különösen azért, mert a Tübingeni Egyetemet törvényesen is kötelezték arra, hogy megvizsgálja Dr. Hamer felfedezéseinek a hitelességét, aminek ők makacsul (és kétségbeesetten) ellenállnak, attól függetlenül, hogy a felfedezések helytállóak-e vagy sem. Erre nem találok szavakat.

Dr. Willibald Stangl

2009-ben, **Ralph Moss, Ph.D., A Német Onkológiai Társaság tiszteletbeli tagja** írt egy „**REPORT**” „Germán Gyógytudomány – Remény vagy átverés?”. Ebben a következőt írja: „az a meglátásom, hogy Hamer viselkedése, legalábbis amióta közzé tette a GNM-et, arra utal, hogy egy súlyos elmebetegségben szenved; de nincs hozzá végzettségem hogy megállapítsam hogy pontosan mi a betegsége.” – „Véleményem szerint, az európai hatóságok jogosan próbálták megelőzni, hogy egy ilyen ember gyakorló orvos legyen, és a bebörtönözése igazságszolgáltatást nyújtott a múltbeli, jelen és jövő betegei számára” (88).

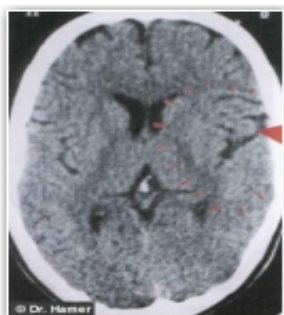
Dr. Hamer a francia Fleury-Mérogis (Párizs) börtönbe volt bezárva 2004. októbertől 2006. februárjáig. A hatóságok azzal vádolták, hogy francia állampolgárok halálát okozta azáltal, hogy a kiadványai megjelentek francia nyelven is. Azt itt meg kell említeni, hogy, Dr. Hamer soha nem beszélt ezekkel az egyénekkkel személyesen.

Moss elutasítja a körformációk jelenlétét a CT felvételeken, és a Biológiai Speciális Program látható jeleit úgy értelmezi mint „leletek és műtermékek, amelyek a CT gép hoz létre időnként” (40).

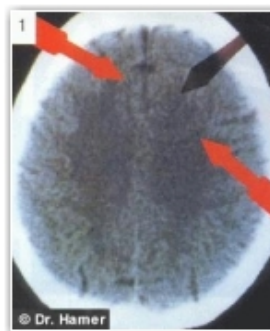
Az agy CTn a Biológiai Speciális Programok tevékenysége koncentrikus gyűrűkként jelenik meg.

Agyterület: agytörzs
 Konfliktus: halálfélelem konfliktus
 Szerv: tüdő alveolusai
 Tünet: tüdőrák

Agyterület: szenzoros kéreg
 Konfliktus: elválasztás konfliktus
 Szerv: bal láb csonthártya
 Tünet: zsibbadás

Agyterület: nagyagykéreg
 Konfliktus: birtokvesztés konfliktus
 Szerv: koszorúér-artéria
 Tünet: angina pectoris

Agyterület: motorikus kéreg
 Konfliktus: megrekedtség érzése
 Szerv: bal kar izmai
 Tünet: bénulás

Moss megfosztja a hitelétől Dr. Hamer agy CT vizsgálatait azáltal, hogy, a köralakú konfigurációkat „az élettelen tárgyakról készített felvételeken látható gyűrű műtermékekhez” hasonlítja (38), mint például egy Volkswagen hengerfej CT felvétele!

2006-ban **Dr. Reiner Hartenstein a Baváriai Rákegyesület Elnöke** írt egy újságcikket a német *Passauer Woche* lapnak. Hartenstein a Germán Gyógytudományt „homályos, irracionális és áll-tudományos orvosi doktrinának hívja, ami egy kívülállótól származik, és minden elérhető bírósági eszközzel meg kell akadályozni az elterjedését.” Annak ellenére, hogy nincs rá semmilyen bizonyíték, hogy Dr. Hamer felfedezései helytelenek lennének, arra inti a betegeket, hogy ne bízzanak ebben az „abszurd hitvallásban”. A vádalmazásokra válaszolva Dr. Hamer felkérte Dr. Hartensteint, hogy vegyen részt egy hitelesítő konferencián, ahol megalapozhatja vagy visszavonhatja a vádjait. Dr. Hamer készen állt arra, hogy bemutassa az orvosi felfedezéseinek a pontosságát videó kamera előtt, bármennyi beteg esetét megvizsgálva. Azt javasolta, hogy a prezentációja számos természettudományos professzor jelenlétében legyen megtartva, annak érdekében, hogy bizonyítsák, hogy a vizsgálatai pontosak és tudományosak. Dr. Hamer azt kérte, hogy minél hamarabb megtartsák ezt a konferenciát. Erről a weboldalról mi is indítottunk egy online petíciót Kanadából, ami szintén arra szorgalmazta Dr. Hartenstein, hogy elfogadja a felkérést a GNM tudományos kiértékelésére.

Dr. Hartenstein elutasította az ajánlatot – hasonlóan azokhoz a papokhoz, akik visszautasították, hogy bele nézzenek Galileo teleszkópjába, mert szó szerint nem akarták látni a bizonyítékot arra, hogy nem volt igazuk.

Fordítás: Hajnalka Váradi

Forrás: www.LearningGNM.com